

DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Megavil Grup”,

în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu răspundere limitată „Nina & ASN” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 prin care s-a respins ca tardivă cererea Societatea cu răspundere limitată „Megavil Grup” privind validarea creanțelor,

c o n s t a t ă :

La 09 august 2013, SRL „Nina & ASN”, în persoana administratorului Nina Covaș, a depus cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de întreprindere.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 august 2013 cererea introductivă a fost admisă spre examinare cu aplicarea măsurilor de asigurare și numirea lui Timotin Veaceslav, deținătorul autorizației de administrator nr. 4 din 12 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiție al RM, în calitate de administrator provizoriu al SRL „Nina & ASN”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, a fost constatată insolabilitatea debitorului SRL „Nina & ASN” și intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Nina & ASN” cu desemnarea în calitate de administrator al insolabilității a debitorului SRL „Nina & ASN” pe Timotin Veaceslav.

Tot prin hotărârea respectivă, a fost stabilit termenul limită de înaintare a creanțelor de 45 de zile și termenul de verificare a creanțelor de către administratorul insolabilității, de întocmire și prezentare a tabelului definitiv de 15 zile. Ședința de validare a creanțelor fiind stabilită pentru data de 26 aprilie 2016, ora 10:00.

La 24 ianuarie 2017, SRL „Megavil Grup” a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Nina & ASN” în proces de insolabilitate, prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor.

În motivarea cererii a indicat că, la 25 aprilie 2016 executorul judecătoresc Parfentiev Liliana a expediat administratorului insolabilității Timotin Veaceslav

titlul executoriu, în original, privind încasarea datoriei de la debitorul SRL „Nina & ASN”, conform hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 14 decembrie 2011.

Mai indică că nu a fost înștiințat în scris în modul prevăzut de legea insolvenței, despre inițierea unui proces de insolvență față de debitorul SRL „Nina & ASN”, fapt pentru care creditorul solicită cererea sa de validare a creanței să fie repusă în termen și să fie admisă integral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 s-a respins cererea SRL „Megavil Grup” privind repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor față de SRL „Nina & ASN” în proces de insolvență, ca fiind tardivă.

La 19 aprilie 2017, SRL „Megavil Grup” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de repunere în termen.

În motivarea recursului a indicat că, că consideră neîntemeiată și eronată concluzia instanței de insolvență, deoarece nu a fost notificat despre intentarea procesului de insolvență a SRL „Nina & ASN” de către administratorul insolvenței.

A mai indicat că, la materialele cauzei lipsește dovada recepționării notificării, fapt care servește temei de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul, din motivele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Astfel, materialele cauzei cert denotă că, la 09 august 2013, SRL „Nina & ASN”, în persoana administratorului Nina Covaș, a depus cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de întreprindere.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 august 2013 cererea introductivă a fost admisă spre examinare cu aplicarea măsurilor de asigurare și numirea lui Timotin Veaceslav, deținătorul autorizației de administrator nr. 4 din 12 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiție al RM, în calitate de administrator provizoriu al SRL „Nina & ASN”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, a fost constatată insolvența debitorului SRL „Nina & ASN” și intentat procesul de insolvență față de SRL „Nina & ASN” cu desemnarea în calitate de administrator al insolvenței a debitorului SRL „Nina & ASN” pe Timotin Veaceslav. Tot prin hotărârea respectivă, a fost stabilit termenul limită de înaintare a creanțelor de 45 de zile și termenul de verificare a creanțelor de către administratorul insolvenței, de întocmire și prezentare a tabelului definitiv de

15 zile. Ședința de validare a creanțelor fiind stabilită pentru data de 26 aprilie 2016, ora 10:00.

La 24 ianuarie 2017, SRL „Megavil Grup” a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Nina & ASN” în proces de insolvență, prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor.

Fiind investită cu examinarea prezentei cereri, instanța de insolvență a Curții de Apel Chișinău prin încheierea din 14 martie 2017 a respins cererea SRL „Megavil Grup” privind repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor față de SRL „Nina & ASN” în proces de insolvență, ca fiind tardivă.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate în raport cu criticile formulate în recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului juridic litigios, instanța de recurs constată că soluția instanței de insolvență este întemeiată, în cazul în care cererile de validare a creanțelor, cât și de verificare a acestora este strict reglementată de art. 140 – 145 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Or, conform art. 140 alin. (1), (2) și (3) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege.

Iar, potrivit art. 116 alin. (1) - (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Totodată, conform art. 116, alin. (4) Cod de procedură civilă, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a

cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Astfel, la caz, prin prisma normelor supra indicate, instanța de recurs consideră că, instanța de insolvență corect a reținut faptul că în cererea de repunere în termen a cererii de validare a creanțelor, SRL „Megavil Grup” a specificat clar că la 25 aprilie 2016 executorul judecătoresc Parfentiev Liliana a expediat administratorului insolvenței Timotin Veaceslav titlul executoriu în original privind încasarea datoriei de la debitorul SRL „Nina & ASN”, conform hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 decembrie 2011.

Aici, Colegiul consideră necesar a menționa că, conform scrisorii de însoțire a executorului judecătoresc Parfentiev Liliana, anexat de către SRL „Megavil Grup”, la cererea de repunere în termen și validare a creanțelor, ultima la 25 aprilie 2016 era la curent cu faptul că la 23 februarie 2016 a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Nina & ASN”.

Prin urmare, instanța de insolvență corect a constatat că SRL „Megavil Grup” a înaintat cererea de repunere în termen și validare a creanțelor la 24 ianuarie 2017, tardiv, adică peste 8 luni de la expirarea termenului de repunere.

Prin urmare, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului precum că, instanța de insolvență nu a reținut la adoptarea soluției, faptul că creditorul nu a fost notificat de administratorul insolvenței, în cazul în care materialele cauzei denotă contrariul, mai mult ca atât, instanța considerând acest argument drept unul neîntemeiat, expus pentru a induce în eroare instanța.

Cele supra relatate, în ansamblu atestă faptul că, concluzia instanței de insolvență este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică convenită, iar argumentele aduse de recurent în susținerea poziției sale, sunt pur declarative și fără un suport legal și probatoriu.

Urmare a celor supra indicate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție apreciază critic susținerile recurentului precum că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece acestea contravin constatărilor relatate.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că încheierea instanței de insolvență este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea instanței de insolabilitate din 14 martie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Megavil Grup”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu răspundere limitată „Nina & ASN” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat